

И въ Влашко се събираха момчета за чета, която имаше назначение да премине „отсрѣща“, но събиранieto тамъ бѣше много мѣчно, защото влашкото правителство като не е искало да разваля добритѣ си отношения съ Портата, не само че не е допускало явно да се събиратъ чети за преминаване въ България, но и онѣзи бунтовнически елементи, които е знало за способни да му създадѣтъ нѣкой неприятенъ инцидентъ съ Турция, старателно е пѣдило отъ границата въ вѣтрѣшността на Ромъния. Тамъ е трѣбвало бунтовниците скришомъ да се сговарятъ помежду си, скришомъ да се записватъ въ четата, и не сѣ имали никаква възможность да се организиратъ правилно и що годѣ да се поучатъ на военното искусство. За преминаване на българския брѣгъ трѣбвало е да се събиратъ хората отъ четата скришомъ подъ видъ на работници, пѣтници и пр. Орѣжието и облѣклото имъ грѣбвало е да се донася на мѣстото тайно, като друга търговска стока. И при всичко това пакъ се намѣриха хора готови да се изложатъ на всичкитѣ опасности на едно тайно движение.

Не така обаче бѣше работата въ Сърбия въ началото на Май, Тамъ правителството не само, че явно допущаше, на и съдѣйствуваше за събиранieto на четитѣ. Новината, че въ Кладово се събиратъ български чети за преминаване въ България се разнесе изъ цѣла Европа съ бързината на свѣтковица. Живущитѣ въ странство българи, които съ толкова напрѣгнато внимание слѣдяха събитията въ България, съ най-голѣма готовность се отзоваха на гласа, който ги викаше на орѣжие.

Почнаха да се стичатъ въ Кладово българи отъ всичкитѣ краища на Европа, за да се запишатъ въ въстаническитѣ чети. Въ разстояние на 10—15 дни бѣха вече събрани повече отъ 600 души. Мѣжду тѣхъ имаше хора отъ всѣкакво положение въ обществото: богати търговци и сиромаси слуги и работници, учени мѣже и учаща се младежъ, и съвсѣмъ безграмотни селяни бахчовани, 50—60 годишни старци и 15 годишни момчетии, опитни стари балкански хайдуты и хора, които никога не сѣ пипвали пушка въ рѣка. Но всичката тѣзи збирщина отъ хора съвсѣмъ непознати до тогава единъ